

Че именно —
затуй —
когато въ Мексико,
предъ нѣкакъвъ си
президентски
домъ
нахлуятъ
съ ревъ
и стонъ
враждуващи тълпи, —
въвъ киното,
въвъ София,
тревоженъ тътенъ прозвучава —
осъта
на глобуса
каточели се наклонява
и въ строфитѣ
на мойта неспокойна пѣсень —
сждбата ни —
настрѣхнала —
потърсва равновесие.